

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205590
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2717205590.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci starostlivosti súdu o mal. dieťa A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, pracovisko Skalica, dieťa rodičov, matky: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. E. XXX, občianka SR, v konaní zastúpená JUDr. Máriou Tryčlovou, advokátkou so sídlom Senica, J. Kráľa 738/12 a otca: H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, občan SR, v konaní zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Machová, s.r.o., so sídlom Sasinkova 886/16, Skalica, IČO: 36 864 544 v ktorej mene koná advokát a konateľ JUDr. Svetlana Machová, o návrhu matky o úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 8P/204/2017-136 zo dňa 16. januára 2019 v časti výživného a úpravy styku, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu I. inštancie sa potvrdzuje v časti výživného a úpravy styku.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie rozhodol:

I. Súd zveruje maloleté dieťa A. E., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach s účinnosťou od 28.12.2017.

II. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. sumou 120,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 28.12.2017.

III. Zročné výživné za čas od 28.12.2017 do 31.01.2019 v sume 1.425,48 eur je otec povinný zaplatiť v štrnástich mesačných splátkach po 100,- eur a poslednej splátky vo výške 25,48,- eur spolu s bežným výživným k rukám matky počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

IV. Otec je oprávnený stykať sa s maloletým A. v prítomnosti sestry otca T. E., nar. XX.XX.XXXX nasledovne:

- každý páry týždeň v roku v sobotu od 9.00 hod. do 12.00 hod.

- každý páry týždeň v roku v nedeľu od 13.00 hod. do 16.00 hod. s tým, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom pripraviť a v určenom čase otcovi odovzdať v mieste jej bydliska a otec je povinný maloleté dieťa matke v rovnako určenom čase na rovnakom mieste vrátiť.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu z toho dôvodu, že rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú a uvedená

úprava je potrebná v záujme maloletého dieťaťa. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočností, ktoré mal osvedčené. Vykonaným dokazovaním mal súd objektívne preukázané, že starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka a u matky, má maloletý vytvorené stabilné rodinné zázemie, pričom kolízny opatrovník nezistil u matky nedostatky v starostlivosti o maloleté dieťa. Súd poukazuje na to, že so zverením maloletého matke súhlasil aj otec maloletého. S poukazom na uvedené súd zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od podania návrhu, t.j. od 28.12.2017, pričom matka je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

3. Matka žiadala, aby súd otca zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého A. najskôr sumou 100,- eur mesačne, pričom neskôr svoj návrh modifikovala na sumu 200,- eur mesačne od podania návrhu na súd. Otec uviedol, že je ochotný prispievať na výživu maloletého sumou 75,- eur. Súd pri určovaní výšky výživného prihliadol na odôvodnené potreby oprávneného, teda maloletého dieťaťa, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinných, teda rodičov. Súd taktiež prihliadal na to, že matka je ten z rodičov, ktorý sa osobne stará o maloleté dieťa a v poskytovaní starostlivosti o maloleté dieťa neboli zistené žiadne nedostatky, čím sa tiež podieľa na výžive maloletého dieťaťa. Matka býva s maloletým A. a jej deťmi plnoletou U. a maloletými S. a Q. v byte v podnájme. Je zamestnaná v spoločnosti I. J., jej priemerný čistý mesačný príjem je 600,- eur. Do septembra 2018 poberala rodičovský príspevok. Matka pobera rodinné prídavky na štyri deti vo výške 94,72 eur. Privyrába si pečením tort, z ktorej činnosti má podľa jej názoru príjem cca 30,- eur. Od bývalého manžela dostáva výživné na deti spolu vo výške 295,- eur mesačne. Vlastní osobné motorové vozidlo značky Opel Zafira, rok výroby 2009, ktoré si kúpila v čase konania za sumu 5.500,- eur. Nehnuteľnosti nevlasní. Výdavky činia: nájom platí vo výške 400,- eur. U. chodí na Hotelovú akadémiu do Holíčča, do tretieho ročníka, výdavky na ňu sú cca 80,- až 100,- eur. S. navštevuje siedmy ročník základnej školy v J. a Q. navštevuje prvý ročník Stredného odborného učilišťa v Skalici, výdavky na oboch sú bežné. Q. a U. nosia zubné strojčky, v tejto súvislosti má matka s nimi zvýšené výdavky od 70,- do 100,- eur. Maloletý A. od septembra 2018 nastúpil do materskej školy, výdavky na neho sú 55,- eur. Otec na mal. A. v mesiacoch november 2018 a december 2018 zaplatil výživné po 75,- eur. Otec od septembra 2018 pracuje v T. v spoločnosti I. ako IT technik, jeho mesačný príjem za mesiac september 2018 bol vo výške 18 256,- Kč (714,13 eur ku dňu rozhodnutia), iný príjem, ani iné vyživovacie povinnosti nemá. Vlastní osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia, rok výroby 1999. Jeho výdavky sú nájom 8.000,- Kč, benzín 3.000,- Kč., mobil 30 eur, strava 2.000,- Kč, pôžičky 100,- eur a ešte jedna pôžička v Čechách, ktorej výšku nevedel uviesť, pretože časť pôžičky vyplatil a nevedel koľko je zvyšok. Od podania návrhu poslal maloletému iba darček k narodeninám. Prvé výživné poslal v mesiacoch november 2018 a december 2018 po 75 eur. Rodinný dom v H. E. predal za sumu 60.000,- eur, z toho vyplatil hypotéku vo výške 47.000,- eur, za ostatok vyplatil všetky ostatné dlhy, pričom mu ostali ešte 2 pôžičky. Zdravotný stav otca je dobrý. K výdavkom na úvery súd konštatuje, že výživné má prednosť pred takýmito výdavkami rodičov a preto pri rozhodovaní o určení výživného neboli pre rozhodnutie súdu rozhodujúcimi. Súd nevyhovel návrhu matke v celom rozsahu, ktorá žiadala, aby súd určil výživné otca najskôr v sume 100,- eur a neskôr v sume 200,- eur, pričom súd starostlivo zohľadnil všetky vyššie uvedené okolnosti a má za to, že výživné otca na maloleté dieťa je možné určiť vo výške 120,- eur mesačne. Zo zaužívanej súdnej praxe vyplýva, že výživné sa počíta z rozsahu 20 % až 30 % z čistého príjmu otca (povinného rodiča) deleno počet detí, ktoré sú na jeho výživu odkázané. Otec má priemerný netto mesačný príjem v sume 714,13 eur. Súd však určil otcovi výživné v nižšej sume ako je 20 %, t.j. 16,8 % =120,- eur mesačne, s účinnosťou od 28.12.2017, t.j. od podania návrhu. Súd pri určení výšky výživného prihliadol na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré má mesačné náklady cca 55,- eur, je zdravé dieťa, teda nemá zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom a je potrebné aj do budúcnosti rátať s tým, že pri zmene pomerov (najmä na strane maloletého dieťaťa) dôjde k zvýšeniu výživného a pre tento účel musí byť ešte ponechaná rezerva na ďalšie zvyšovanie. Súd zároveň zobral do úvahy aj osobné a majetkové pomery matky, ktorá má spolu s výživným pre maloleté deti vyšší príjem ako otec, a preto je aj v jej možnostiach a schopnostiach, aby sa podieľala rovnakým spôsobom na výžive maloletého dieťaťa. Súd teda dospel k záveru, že takto určené výživné vo výške 120,- eur je primerané možnostiam a schopnostiam obidvoch rodičov ako aj odôvodneným potrebám maloletého A..

4. Od podania návrhu vznikol tak otcovi nedoplatok na výživnom od 28.12.2017 do 31.01.2019 vo výške 1.425,48 eur, súd výnimočne povolil otcovi splácať v štrnástich splátkach po 100 eur mesačne a jednej splátky vo výške 25,48 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, t.j. nezaplacením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Súd z celkového nedoplatku vo výške 1.575,48 eur odpočítal sumu vo výške 150,- eur, ktorú otec zaplatil ako výživné s potvrdením oboch rodičov. Tak

vznikol nedoplatok na výživnom za 4 dní mesiaca 12/2017 až 1/2019 (15,48 +13x120-150=1.425,48 eur). Povolenie splátok súd odôvodňuje tým, že nie je v schopnostiach otca zaplatiť zročné výživné jednou sumou vo výške 1.425,48 eur, ale v mesačných štrnástich splátkach po 100,- eur spolu a jednej splátky vo výške 25,48 eur s bežným výživným.

5. Styk súd upravil v zmysle návrhu otca a v súlade s denným režimom maloletého A., tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. každý párný týždeň v roku v sobotu od 09.00 hod. do 12.00 hod. a nedeľu od 13.00 hod. do 16.00 hod., za prítomnosti svojej sestry T. E.. Hoci matka žiadala zakázať styk otca s maloletým, čo podľa názoru súdu nie je v záujme mal. A. a ani to nie je v súlade s vykonaným dokazovaním. Zákaz styku s maloletým dieťaťom je výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len na strane maloletého dieťaťa. Tieto okolnosti musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolá potrebu obmedzenia prirodzeného kontaktu s tým, ktorým rodičom. V konaní však nebol preukázaný jediný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že otec napadol maloletého A. alebo mu inak ublížil a nevie sa o maloletého ani postarať. Je pravdou, že otec bol uznaný za vinného v priestupkovom konaní ako aj v trestnom konaní, avšak tento útok v žiadnom prípade nesmeroval voči maloletému A., ani s ním nesúvisel. Teda nemožno zákaz styku s jedným z rodičov vysloviť v prípade, ak uvádzané dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi a nie vo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Dieťa sa často stáva nástrojom na vysporiadanie doposiaľ nevysporiadaného vzťahu medzi rodičmi. Zo svedeckých výpovedí a dokonca aj z tvrdení matky, mal súd preukázané, že otec má s maloletým dobrý vzťah, naopak vzťah otca a matky je problematický až toxický, ako vyplýva z vykonaného dokazovania. Pri rozhodovaní o styku rodiča s dieťaťom súd vychádzal z toho, že rodič má právo na to, aby s dieťaťom strávil polovicu voľného času. Súd dospel k záveru, že matkou tvrdené skutočnosti, ktoré podľa jej názoru by odôvodňovali zákaz styku otca s maloletým neboli preukázané. Poukazujúc aj na znalecký posudok, ktorým bol skúmaný duševný stav otca v trestnom konaní a z ktorého vyplýva, že otec netrpí duševnou poruchou, nebola u neho zistená závislosť od alkoholu, iných psychotropných látok a ani nelátkové závislosti a prognóza resocializácie je u neho veľmi dobrá, riziko recidívy je minimálne. Podľa názoru súdu matka sa chce pomstiť otcovi, pretože mali medzi sebou konfliktné spolužitie, ktoré vyústilo až k trestnému stíhaniu otca maloletého dieťaťa a to tým, že mu nebude umožnený styk s maloletým, čo vyplýva zo samotných vyjadrení matky, ktorá maloletému A., keď sa pýtal na otca dvakrát povedala, že otec je v robote a ďalej sa o otcovi nevyjadrovala, pričom sama na pojednávaní uviedla, že otec nevidel maloletého už rok a chce, aby to tak zostalo aj naďalej. Teda skutočnosť, že by otec „mohol ublížiť“ maloletému z ničoho nevyplýva a ide iba o teoretické tvrdenie matky, ktoré ničím nie je podložené a je vyvrátené výsluchom otca, ale aj výsluchmi svedkov, ktorých súd vypočul. Z uvedeného vyplýva, že samotné maloleté dieťa sa pýtalo na otca a chcelo byť s otcom a nie je mysliteľné, aby rodič v danom prípade otec nevidel svoje dieťa viac ako jeden rok. Takáto situácia nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, pretože dieťa má právo byť vychovávané obidvomi rodičmi a rovnako sa s nimi aj primerane stretávať. Súd preto dospel k záveru, že nie je dôvodné otcovi styk s maloletým zakázať je vhodné a potrebné, aby maloleté dieťa opätovne nadviazalo s otcom kontakt, vytváralo a rozvíjalo si s ním, ako aj s rodinou otca citové väzby. S poukazom na návrh otca, ktorý vzhľadom na svoju prácu sa môže s maloletým stretávať iba cez víkendy súd upravil styk v zmysle jeho návrhu a režimu dieťaťa a to v sobotu v rozsahu 3 hodín a v nedeľu v rozsahu 3 hodín za prítomnosti jeho sestry T. E., ktorá s tým súhlasila. Takto upravený rozsah styku otca s maloletým je podľa názoru súdu postačujúci, nakoľko maloletý otca viac ako rok nevidel. V prípade, že sa zmenia pomery na strane účastníkov, je možné rozhodnutie kedykoľvek zmeniť. Matka žiadala, aby súd ustanovil znalca z odboru psychológie odvetvie poradenská psychológia za účelom psychodiagnostiky otca, popísania osobnosti otca a zhodnotenia osobnostných predpokladov pre starostlivosť o dieťa, zodpovedal aké sú citové väzby dieťaťa ku každému z rodičov a tiež k prostrediu, v ktorom rodičia žijú. Zodpovedal či existuje u otca riziko ublíženia dieťaťu, v akej situácii a za akých okolností a toto prípadné riziko zhodnotil aj s ohľadom na vplyv alkoholu a zodpovedal otázku či je vhodné zakázať styk otca s dieťaťom alebo naopak. Súd však tento návrh ako nedôvodný a nevhodný zamietol, pretože v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu ustanovenia znalca. Podľa § 52 a § 57 CMP súd I. inštancie rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

6. Odvolanie matky. Rozsudok súdu I. inštancie napáda vo výroku o výške vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. (výrok II. Rozsudku a s ním spojený výrok III. Rozsudku) a vo výroku o úprave styku otca s maloletým A. (výrok IV. Rozsudku). Namieta, že súd I. inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1, písm. e) CSP), súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1, písm. f) CSP), a

rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1, písm. h) CSP). Navrhovateľka sa návrhom domáhala úpravy práv a povinností rodičov k maloletému A. E., že s otcom maloletého, s ktorým neboli manželia, spoločne nežijú a žiadala, aby súd zveril maloleté dieťa do jej starostlivosti, určil otcovi vyživovaciu povinnosť v sume 200,- eur mesačne a zakázal styk otca s maloletým A.. Súd I. inštancie nesprávne rozhodol o výške vyživovacej povinnosti otca a o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Rozsudok súdu I. inštancie je nesprávny a to z nasledujúcich dôvodov: a) súd I. inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a to nevykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie odvetvie poradenská psychológia a nepripojil trestný spis, b) súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. dospel ku skutkovým zisteniam, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú- ide o skutkové zistenia súdu, že náklady na maloletého A. predstavujú len sumu 55,- eur mesačne, že matka má spolu s výživným vyšší príjem ako otec, že otec mal. A. neublížil, že svedeckými výpoveďami bolo vyvrátené tvrdenie matky o tom, že by mohol otec mal. A. ublížiť, c) rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci čo do napadnutých výrokov. II. a) Výška vyživovacej povinnosti otca. Súd I. inštancie nesprávne rozhodol o výške vyživovacej povinnosti otca, ktorú určil sumou 120,- eur mesačne na maloleté dieťa. Je v možnostiach otca platiť výživné vo vyššej sume ako je suma 120,- eur mesačne. Otec má priemerný čistý mesačný príjem 18.256,- Kč. Kurz NBS ku dňu 16.01.2019 (deň vyhlásenia rozhodnutia) bol 1,- EUR = 25,564 Kč. Teda príjem otca v prepočte tohto kurzu je 714,13 eur. Výživné bolo možné určiť v rozpätí 20 % až 30 % príjmu otca, teda v rozpätí súm 142,83 eur až 214,24 eur. Má za to, že spravodlivým by bolo určenie výživného v sume 142,- eur. Súd správne zhodnotil, že dieťa má bežné výdavky súvisiace s jeho vekom, jeho výdavky nie sú zvýšené a to s ohľadom na záujmovú činnosť, alebo s ohľadom na prípadný zhoršený zdravotný stav dieťaťa. Súd teda nemal preukázané dôvody navyšovať pri trojročnom dieťati výživné nad hranicu 20 % z čistého príjmu otca. Avšak nemal preukázané ani dôvody pre zníženie tejto hranice. Nemal preukázané, že otec by sa podieľal na plnení vyživovacej povinnosti iným spôsobom - nestretával sa s dieťaťom a teda neplatil jeho potreby v súvislosti s jedlom alebo voľnočasovými aktivitami, neplatil pravidelne napríklad poplatok za škôlku alebo iný výdaj dieťaťa, nekupoval mu oblečenie a ani neplatil prípadné zvýšené mimoriadne náklady dieťaťa. Otec si dokonca ani neplnil vyživovaciu povinnosť žiadnym spôsobom od decembra 2017 do októbra 2018. Ak je dôvodom pre to, že otec takto neprispieval na dieťa väzba, je potrebné zdôrazniť, že z väzby bol prepustený v apríli 2018, ale ani potom si nezačal plniť vyživovaciu povinnosť. Do väzby sa otec dostal vlastnou vinou, dieťa nemôže niesť následky protiprávneho konania otca - nemať zabezpečenú výživu po dobu trvania väzby otca. Ak otec takto neprispieval na dieťa preto, že sa nestretával s dieťaťom, nestretávanie sa bolo čiastočne následkom trestného činu otca (zákaz priblíženia sa k matke ako obeti trestného činu), čiastočne následkom vlastnej nečinnosti otca (nedomáhal sa sprostredkovania stretnutia so synom ani u kolízneho opatrovníka, ktorý mu mal možnosť takéto stretnutie sprostredkovať, nakoľko poskytuje aj poradenské služby rodičom). Otec si musel byť vedomý, že minimálne v septembri 2018 má dieťa zvýšené náklady v súvislosti s nástupom do škôlky, kedy bolo treba dieťaťu zakúpiť minimálne oblečenie a obuv, avšak aj tu sa zachoval pasívne a žiadne výživné matke neposlal. Je nepochopiteľné, prečo súd I. inštancie pristúpil k zníženiu vyživovacej povinnosti pod hranicu 20 %. Výška výdavkov na maloleté dieťa v sume 55,- eur mesačne je nesprávna. Ide iba o časť výdavkov -- poplatok v škôlke 30,- eur a o stravu v škôlke 25,- eur. Nie sú to náklady na oblečenie, na stravu v domácnosti, na zdravotnú starostlivosť, na hračky a knižky, a na voľnočasové aktivity primerané veku dieťaťa. Do výdavkov dieťaťa patria aj náklady na bývanie, teda pomerná časť zo sumy nájomného 400,- eur mesačne (400,- eur : 5 obyvateľov, výdavok na jedného 80,- eur mesačne). Je zavádzajúce konštatovanie, že matka má spolu s výživným pre maloleté deti vyšší príjem ako otec. Matka má príjem zo zamestnania 512,10 eur, plus 30,- eur z pečenia, plus výživné na maloleté deti 295,- eur mesačne, plus výživné od otca 120,- eur mesačne, spolu sumu 957,10 eur. Na jedného člena domácnosti (v ktorej žije matka a 4 deti) vychádza suma 191,42 eur. Otec má po zaplatení výživného sám pre seba sumu 594,13 eur. Navyše matka sa o maloletého A. osobne stará a má ďalšie povinnosti spočívajúce v poskytovaní osobnej starostlivosti deťom. II. b) Úprava styku otca s maloletým dieťaťom Súd I. inštancie nesprávne rozhodol o úprave styku otca s maloletým A.. Súd I. inštancie nevykonal navrhované dôkazy, ktoré sme navrhli k preukázaniu tvrdenia matky, že styk otca s dieťaťom predstavuje pre dieťa potencionálne riziko ohrozenia zdravia a života dieťaťa. Záujem dieťaťa spočívajúci v práve na bezpečné prostredie musí prevážiť právo otca na styk s maloletým dieťaťom. Tým, že súd I. inštancie uložil dieťaťu povinnosť stretávať sa s otcom, ktorý predstavuje pre dieťa riziko ohrozenia zdravia a života, nekonal v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 6T/99/2019-199 zo dňa 19.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.11.2018, súd schválil podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry

Skalica JUDr. Ing. Q. T. a obvineným H. E. dňa 08.08.2018, že sa vyhrážal sa inému smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a taký čin spáchal na chránenej osobe - osobe blízkej a dieťaťu, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zákona. Bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva roky) s podmieneným odkladom na 3 roky. Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona sa mu uložilo obmedzenie požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zákona sa mu uložila povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia veci- kuchynského noža. Navrhovateľka navrhla pripojiť trestný spis o trestnom čine otca zo dňa 29.11.2017- ide o spis Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/99/2018. Žiadala, aby súd I. inštancie oboznámil skutkovú vetu, z ktorej jasne vyplýva, že sa otec dopustil trestného činu na maloletom A.. Žiadala, aby súd oboznámil znalecký posudok o osobe otca z trestného konania, súd oboznámil časť záverov tohto znaleckého posudku, nie celé závery, z ktorých by vyplynuli osobné charakteristiky otca. Výsluchom U. B., svedkyne dňa 07.11.2018 pred súdom I. inštancie bolo preukázané, že dňa 29.11.2017 sa otec hádal s matkou maloletého, otec na ňu išiel nožom, na čo svedkyňa skríkla, aby prestal, on sa k nej otočil s nožom v ruke a išiel na ňu, pričom svedkyňa mala na rukách maloletého A.. Ako išiel na ňu s nožom, svedkyňa spadla do kúpeľne a ako videla, že sa zaháňa nožom, tak privrela dvere a ako otec buchol do dverí, tak nôž vletel do kúpeľne cez škáru vo dverách. Teda dňa 29.11.2019 nedošlo len k napadnutiu matky, ale otec napadol aj U. B., v tom čase maloletú a maloletého A., ktorého mala na rukách. Otec sa s matkou hádal, išlo o vyhrotenú situáciu, bol nahnevaný, predtým požil alkohol. Ak by v tomto okamihu s útokom prestal, dalo by sa prisvedčiť tvrdeniu súdu, že napadol len matku. Útok obrátil aj voči U. a mal. A.. Nezastavilo ho ani to, že mal pred sebou svoje vlastné dieťa. To, že nebola narušená dňa 29.11.2017 telesná integrita mal. A., že nedošlo k jeho zraneniu, prisudzuje, že otec nôž hodil, ale ním netrafil. Otec nehodil nôž do priestoru obývacej izby alebo kuchyne, ale do kúpeľne, kam sa U. s mal. A. skryla pred útočiacim otcom. Závery súdu I. inštancie, že otec nenapadol mal. A., nevyplývajú z vykonaného dokazovania. Minimálne výpoveďou svedkyne U. B. mal súd za preukázané, že otec počas útoku dňa 29.11.2019 obrátil nôž voči svojmu synovi A.. Súd, ak by pripojil spis Okresného súdu sp. zn. 6T/99/2018 (čo neurobil) a oboznámil z rozsudku skutkovú vetu, mal by toto tvrdenie preukázané aj týmto dôkazom. Otec preukázateľne požíval alkoholické nápoje - aj skutku dňa 29.11.2017 sa dopustil po požití alkoholu. Obmedzenie požívania alkoholických nápojov uložené Rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 6T/99/2019-199 zo dňa 19.11.2018 nie je nijako objektívne monitorované a nie je záruka, že otec alkoholické nápoje napriek uloženej povinnosti nepožije. Zo Znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 10/2018 uvádzame napríklad: „Skutok, za ktorý je proband (otec) stíhaný, bol vykonaný pod vplyvom alkoholu...“ „Obvinený nemá osvojené adaptívnejšie vzorce správania a jeho agresia je prejavom postoja slabosti a dôsledkom nespracovaného hnevu, krivdy a frustrácie, čo vyústilo do agresívneho správania.“ „V kritických situáciách (konfliktových a záťažových) sa objavujú regresné prejavy, neúmerné reakcie...“ Prokurátor správne uviedol, že tento Znalecký posudok nie je v konaní o zákaz styku otca s mal. dieťaťom použiteľný, nakoľko nebol vypracovaný vo vzťahu otca k mal. A.. S týmto sa stotožňuje. Preto sme navrhla znalecké dokazovanie za účelom preukázania tohto vzťahu. Práve znalec z odboru z odboru Psychológia, odvetvie Poradenská psychológia by posúdil, či osoba otca predstavuje pre dieťa riziko a či je vhodné zakázať styk otca s dieťaťom. Záver súdu o vhodnosti styku je bez posúdenia odborných otázok znalcom predčasný. Argument, že znalecké dokazovanie nie je potrebné vykonávať, znalec nemôže posúdiť vzťah otca a dieťaťa, keď sa po dobu roka nevideli, je nepochopením podstaty problému- existencie rizika ublíženia dieťaťu, keďže otec sa už takéhoto skutku dopustil, a zodpovedanie otázky, či s ohľadom na osobné charakteristiky otca sa môže obdobného skutku dopustiť opätovne. Súd v napadnutom rozhodnutí umožnil realizovať styk za prítomnosti T. E.. Uvádzame, že takýto výrok súdneho rozhodnutia je nevynútiteľný. Súd nemôže ukladať povinnosti niekomu, kto nie je účastníkom súdneho konania. Ak sa pani T. E. styku nezúčastní, nie je nijako za toto postihnuteľná. Pani T. E. dieťa vôbec nepozná, ani dieťa nepozná ju. Pani T. E. mala možnosť, ako príbuzná dieťaťa, stretávať sa s dieťaťom aj počas väzby otca, aj počas doby, po ktorú mal otec zákaz priblíženia k matke ako osobe poškodenej jeho trestným činom. Neurobila tak, a o kontakt s dieťaťom od novembra 2017 doteraz sa ani nepokúsila. Bolo to aj z toho dôvodu, že nemala za potrebné sa s dieťaťom stretávať do novembra 2017, počas spolužitia rodičov dieťaťa, hoci takýto kontakt mal byť s ohľadom na jej príbuzenský pomer obvyklý. Obviňovanie matky zo snahy pomstiť sa otcovi nemá logický základ. Matka sa nikdy nevyjadrila, že otca nenávidí, hoci takéto pocity by ako obeť trestného činu mohla mať. Naopak otec sa vyjadril, že matku nenávidí, viní ju za to, že bol vo väzbe. Na základe vyššie uvedeného

považuje rozsudok súdu I. inštancie, teda Rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 8P/204/2017-136 zo dňa 16.01.2019, za nesprávny v napadnutom rozsahu. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie buď zrušil a vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie podľa § 391 CSP alebo ho v napadnutej časti zmenil podľa § 388 CSP nasledovne: Odvolací súd mení napadnutý rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti tak, že ukladá otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. A. E., narodeného XX.XX.XXXX sumou 146,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého s účinnosťou od 28.12.2017. Súd styk otca s mal. A. E., narodeným XX.XX.XXXX zakazuje.

7. Vyjadrenie okresná prokuratúra: Napadnutý rozsudok považuje za zákonný, vydaný na podklade vykonaného dokazovania a v záujme maloletého. Má za to, že napadnutý rozsudok zároveň v dostatočnej miere reflektuje aj na výsledok trestného konania, ktoré bolo vedené voči otcovi maloletého H. E. (rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/99/2018-199 zo dňa 19.11.2018).

8. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Skalica, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, súhlasí s rozsudkom Okresného súdu Skalica, spisová značka 8P/204/2017 zo dňa 16.01.2019, ktorý vo výroku II. a s ním spojenom výroku III., rozhodol takto: otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. sumou 120 eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 28.12.2017, zročné výživné za čas od 28.12.2017 do 31.01.2019 v sume 1.425,48 eur je otec povinný zaplatiť v štrnástich mesačných splátkach po 100 eur a poslednej splátky vo výške 25,48 eur spolu s bežným výživným k rukám matky počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Má za to, že výška výživného je stanovená primerane potrebám maloletého dieťaťa, možnostiam a schopnostiam otca. Súd prihliadal na vek, aktuálne potreby a preukázané výdavky na starostlivosť o mal. A.. V prípade zmeny okolností na strane maloletého dieťaťa, ako je nástup do školy, zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť, si matka môže podať návrh na zvýšenie výživného na maloleté dieťa a vzhľadom k tomu, súd nestanovil výšku výživného V. podľa zaužívanej praxe vo výške 20 % z čistého príjmu otca, ako sa uvádza v odvolaní matky voči rozsudku. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Skalica, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, súhlasí aj s napadnutým výrokom IV, že : „otec je oprávnený stykať sa s maloletým A. v prítomnosti sestry otca T. E., nar. XX.XX.XXXX nasledovne: každý párnny týždeň v roku v sobotu od 09:00 hod. do 12:00 hod., každý párnny týždeň v roku v nedeľu od 13:00 hod. do 16:00 hod., s tým, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom pripraviť a v určenom čase otcovi odovzdať v mieste jej bydliska a otec je povinný maloleté dieťa matke v rovnakom čase na rovnakom mieste vrátiť.“ Rozhodnutie vo výroku IV. je dôvodné a opodstatnené, nakoľko maloleté dieťa má právo na výchovu a starostlivosť oboch rodičov a zákaz styku otca s maloletým dieťaťom nie je, vzhľadom na vývinové potreby, budovanie citových väzieb a vzťahu, v najlepšom záujme dieťaťa. Matka vo svojich tvrdeniach poukazuje na skutočnosť, že otec by sa o maloletého nedokázal postarať a nemá k nemu vybudovaný vzťah. Kolízny opatrovník má za to, že budovanie a upevňovanie vzťahu otca s maloletým zabezpečíme práve realizáciou styku. Styk otca s maloletým je vo výroku IV. navrhnutý primerane - v trvaní troch hodín, bez prenocovania a za prítomnosti tretej osoby, čo považujeme za adekvátne vzhľadom k veku a tej skutočnosti, že styk otca s maloletým nebol realizovaný viac ako rok. Má za to, že obaja rodičia majú práva a povinnosti voči maloletému dieťaťu, a teda otec by nemal mať voči maloletému iba povinnosť poukazovať výživné, ale rovnako by mal mať právo spolupodieľať sa aj na jeho výchove a starostlivosti, čo je zároveň právom maloletého dieťaťa. Preto súhlasí s rozsudkom vo všetkých napadnutých výrokoch, nakoľko má za to, že súd prihliadal na vývinové potreby, citové väzby, práva a povinnosti maloletého dieťaťa a zároveň aj na práva a povinnosti otca voči maloletému dieťaťu.

9. Vyjadrenie matky: k a) Vyjadreniu Okresnej prokuratúry Skalica zo dňa 04.03.2019 b) Vyjadreniu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 08.03.2019 a) Vyjadreniu Okresnej prokuratúry Skalica zo dňa 04.03.2019. S týmto vyjadrením Okresnej prokuratúry Skalica matka absolútne nesúhlasí. Súd I. inštancie pred vyhlásením rozsudku vo veci samej nevykonal dokazovanie, ktoré sme navrhli na preukázanie tvrdenia matky, že styk otca s dieťaťom predstavuje pre dieťa potencionálne riziko ohrozenia zdravia a života dieťaťa. Trvá na tom, že záujem dieťaťa spočívajúci v práve na bezpečné prostredie musí prevážiť právo otca na styk s maloletým dieťaťom. Tým, že súd I. inštancie uložil dieťaťu povinnosť stretávať sa s otcom, ktorý predstavuje pre dieťa riziko ohrozenia zdravia a života, nekonal v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Navrhla vykonanie znaleckého dokazovania a navrhli sme

tiež pripojiť trestný spis o trestnom čine otca zo dňa 29.11.2017- ide o spis Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/99/2018. Súd toto nevykonal. Žiadala, aby súd I. inštancie oboznámil skutkovú vetu, z ktorej jasne vyplýva, že sa otec dopustil trestného činu na maloletom A. - minimálne ho možno označiť ako sekundárnu obeť trestného činu. Nesúhlasí s tvrdením, že napadnutý rozsudok zároveň v dostatočnej miere reflektuje aj na výsledok trestného konania. Vykonaným dokazovaním, a to minimálne výpoveďou svedkyne U. B. mal súd za preukázané, že otec počas útoku dňa 29.11.2019 obrátil nôž voči svojmu synovi A.. Daná skutočnosť vyplýva aj z trestného konania.

b) Vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 08.03.2019. Matka nesúhlasí s tvrdeniami ÚPSVaR Senica, vzhľadom na to, že ochrana života a zdravia maloletého má mať prednosť pred právom otca na rovnocenný vzťah a styk s maloletým dieťaťom. Výška výživného nebola určená správne, a nebol dôvod ponížovať výšku výživného pod hranicu 20 % čistého mesačného príjmu otca. Nesúhlasí s takýmto postupom súdu I. inštancie predovšetkým preto, že otec sa nepodieľal na plnení vyživovacej povinnosti žiadnym iným spôsobom - nestretával sa s dieťaťom a teda neplatil jeho potreby v súvislosti s jedlom alebo voľnočasovými aktivitami, neplatil pravidelne napríklad poplatok za škôlku alebo iný výdaj dieťaťa, nekupoval mu oblečenie, žiadne hračky a ani neplatil prípadné zvýšené mimoriadne náklady dieťaťa. Otec si dokonca ani neplnil vyživovaciu povinnosť žiadnym spôsobom od decembra 2017 do októbra 2018, hoci musel byť o povinnosti plniť si vyživovaciu povinnosť informovaný. Trvá na tom, že súd I. inštancie mal zohľadniť tú skutočnosť, že matka zabezpečuje starostlivosť ešte o ďalšie tri deti okrem maloletého. Matka má celkový príjem už aj s výživným na maloleté deti v sume 957,10 eur a na jedného člena domácnosti (v ktorej žije matka a 4 deti) vychádza suma 191,42 eur. Otec má po zaplatení výživného sám pre seba sumu 594,13 eur.

Nie je prípustné, aby kolízny opatrovník dával do súvisu výšku výživného a styk otca s dieťaťom. Sú to dve rôzne práva a povinnosti. Na základe vyššie uvedených skutočností naďalej trváme na svojom návrhu, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie buď zrušil a vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie podľa § 391 CSP alebo ho v napadnutej časti zmenil podľa § 388 CSP nasledovne: Odvolací súd mení napadnutý rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti tak, že ukladá otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. A. E., narodeného XX.XX.XXXX sumou 146,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého s účinnosťou od 28.12.2017. Súd styk otca s mal. A. E., narodeným XX.XX.XXXX zakazuje.

10. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka: Vo vyjadrení matky sa uvádza, že otec si neplnil vyživovaciu povinnosť žiadnym spôsobom od decembra 2017 do októbra 2018, čo žiadnym spôsobom nenegujeme. Túto skutočnosť zohľadňuje výrok II. a s ním spojený výrok III., ako zročné výživné, ktoré je otec povinný hradiť spoločne s bežným výživným. Máme za to, že výška výživného je stanovená primerane potrebám maloletého dieťaťa, možnostiam a schopnostiam otca. Súd prihliadal na vek, aktuálne potreby a matkou preukázané výdavky na starostlivosť o mal. A.. Kolízny opatrovník za to, že v prípade zmeny okolností na strane maloletého dieťaťa, si matka môže podať návrh vo veci zvýšenia výživného na maloleté dieťa. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Skalica, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, súhlasí aj naďalej s napadnutým výrokom IV., v ktorom súd rozhodol o styku otca s maloletým A. v prítomnosti sestry otca T. E., nar. XX.XX.XXXX. Má za to, že rozhodnutie Okresného súdu Skalica vo výroku IV. je dôvodné a opodstatnené, nakoľko maloleté dieťa má právo na výchovu a starostlivosť oboch rodičov a zákaz styku otca s maloletým dieťaťom nie je, vzhľadom na vývinové potreby, budovanie citových väzieb a vzťahu, v najlepšom záujme dieťaťa. Má za to, že budovanie a upevňovanie vzťahu otca s maloletým zabezpečíme práve realizáciou styku. Styk otca s maloletým je vo výroku IV. navrhnutý primerane - v trvaní troch hodín, bez prenocovania a za prítomnosti tretej osoby, čo považuje za adekvátne vzhľadom k veku a tej skutočnosti, že styk otca s maloletým nebol realizovaný viac ako rok. Zo záverov znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu otca maloletého dieťaťa vypracovaného znalcom MUDr. Monikou Gregorovou, znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, zo dňa 27.02.2018 v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Skalica, sp. zn. 6T/99/2018 mal súd preukázané, že pobyt otca na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, taktiež u neho nie je prítomná duševná porucha v pravom slova zmysle, preto uloženie ochranného liečenia je irelevantné. Vyšetrením nebola u otca zistená závislosť od alkoholu, iných psychotropných látok, nelátková závislosť, prípadne škodlivé užívanie, aj napriek tomu, že skutok zo dňa 29.11.2017 bol zo strany otca vykonaný pod vplyvom alkoholu. Osobnosť otca nie je primárne agresívna, je skôr pasívna, introvertná, submisívna a sugestibilná. Prognóza resocializácie je u neho veľmi dobrá a riziko recidívy je minimálne. Okresný súd Skalica pri výroku IV., ktorý upravuje styk otca s maloletým dieťaťom, vychádzal aj z výsledkov vyšetrenia duševného stavu otca. V záveroch vyšetrenia nie je otec mal. A. označený za psychicky nespôsobilú

osobu, preto navrhovaný zákaz styku otca s maloletým dieťaťom nepovažujeme za opodstatnený. Pretože obaja rodičia majú práva a povinnosti voči maloletému dieťaťu, a teda otec by nemal mať voči maloletému iba povinnosť poukazovať výživné, ale aj rovnako by mal mať právo spolupodieľať sa na jeho výchove a starostlivosti, čo je zároveň právom maloletého dieťaťa. Vo vyjadrení matky sa tiež uvádza, že otec sa nepodieľal na plnení vyživovacej povinnosti žiadnym iným spôsobom - nestretával sa s dieťaťom a teda neplatil jeho potreby v súvislosti s jedlom alebo voľnočasovými aktivitami, neplatil pravidelne napríklad poplatok za škôlku alebo iný výdaj dieťaťa, nekupoval mu oblečenie, žiadne hračky a ani neplatil prípadné zvýšené mimoriadne náklady dieťaťa. Otec by mal počas realizácie styku s mal. A. zvýšené náklady na stravovanie, voľnočasové aktivity, ako aj iné ďalšie náklady, ktoré by boli nad rámec určenej vyživovacej povinnosti. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Skalica, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, súhlasí s rozsudkom Okresného súdu Skalica, spisová značka 8P/204/2017 zo dňa 16.01.2019, vo všetkých napadnutých výrokoch, nakoľko má za to, že súd prihliadal na vek, vývinové potreby, citové väzby, preukázané výdavky, práva a povinnosti maloletého dieťaťa a zároveň aj na práva a povinnosti oboch rodičov voči maloletému dieťaťu.

11. Vyjadrenie krajskej prokuratúry: Spoločne s vyjadrením kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 08.03.2019 a zo dňa 18.04.2019, ako aj s vyjadrením otca zo dňa 30.04.2019 má prokuratúra za to, že výška výživného bola stanovená primerane potrebám a veku dieťaťa a že na strane otca neboli zistené také prekážky, pre ktoré by mal byť obmedzený, prípadne zbavený svojich rodičovských práv. Ako vyplynulo z dokazovania, otec dieťaťa sa dokáže o dieťa postarať, má zabezpečené bývanie aj prácu, jeho resocializácia po návrate z výkonu trestu pokračuje bezproblémovo. V danom prípade prokuratúra považuje za potrebné a dôvodné umožniť dieťaťu styk s otcom tak, aby si medzi sebou mohli vytvoriť hlbší vzťah. S napadnutým prvostupňovým rozhodnutím sa prokuratúra v plnom rozsahu stotožňuje a navrhuje odvolaciemu súdu, aby tento ako správny a zákonný potvrdil. Odvolanie matky navrhuje prokuratúra ako nedôvodné zamietnuť.

12. Vyjadrenie otca: So skutočnosťami uvádzanými matkou nie je možné v celom rozsahu súhlasiť. Matka opakovane tak, ako už i vo svojom odvolaní voči rozsudku súdu I. inštancie, napáda najmä tú skutočnosť, že súd nemal vykonať žiadny z ňou navrhovaných dôkazov ku skutočnosti, že som osobou, u ktorej je dôvodná obava, že by som pri stretávaní sa so synom, tomuto mohol ublížiť, keďže matka za týmto účelom navrhla vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru poradenská psychológia, ktorý mal posúdiť, či jeho osoba, ako otca, pre dieťa predstavuje riziko a či je vhodné zakázať mu styk s maloletým. Následne tiež matka napáda výšku výživného, ktorú tak, ako bola určená súdom, považuje za nedostatočnú pre zabezpečenie potrieb maloletého, zdôrazňujúc, že výška výživného pod hranicou 20 % z čistej mzdy ustálenou súdnou praxou je nepochopiteľná. V časti výživného matkou napádaného rozhodnutia je potrebné uviesť, že akákoľvek ustálená súdna prax stanovujúca hranicu pre stanovenie výšky výživného, musí vždy vychádzať len z platnej legislatívy, teda zo zákona o rodine, v zmysle ktorého súd okrem iného pri určovaní výživného prihliada na skutočne odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Zaužívaná súdna prax percentuálnym vyčíslením výšky výživného z čistého príjmu rodiča však musí rešpektovať odôvodnené potreby mal. dieťaťa a samozrejme i percentuálne vyčíslenie výšky výživného je súdnou praxou určované vždy konkrétne, s veľmi citlivým, individuálnym zvážením okolností každého konkrétneho prípadu tak, ako súd postupoval i v predmetnej veci. Nepochybne mal súd jednoznačne preukázané, že mesačné náklady na maloletého sú vo výške 55,- eur mesačne a samozrejme súd správne bral do úvahy i osobné a majetkové pomery matky, ktorá je potrebné, aby sa rovnakým podielom podieľala na výžive maloletého, a preto aj v týchto intenciách súd dospel k správne záveru o výške výživného. Matka na jednej strane požaduje síce výšku výživného tak, ako uvádzala v priebehu konania až 200 eur, avšak na druhej strane, bez akéhokoľvek odôvodnenia, navrhuje zákaz styku s maloletým synom, teda k právam ako otca podieľať sa rovnakým spôsobom ako druhý rodič na výchove a výžive dieťaťa, má matka vyhradený negatívny postoj, čo je jednoznačne v rozpore nielen s ustanoveniami Zákona o rodine, ale i Dohovorom o právach dieťaťa. Takýto postup matky je v priamom rozpore i s vykonaným dokazovaním, kedy matka sama najprv súhlasila s tým, aby sa s maloletým synom stretával za prítomnosti tretej osoby, Ani jeden s matkou prezentovaných dôvodov zákazu však nebol v konaní žiadnym spôsobom preukázaný. Naopak, i zo svedeckých výpovedí či už dcéry matky, U. B., ale i starej matky maloletého A., jednoznačne vyplynula skutočnosť, že syn má k nemu vytvorený veľmi dobrý vzťah, rovnako aj on k nemu, a že keď býval v spoločnej domácnosti, mal syn v ňom útočisko, že sa majú navzájom radi a že sa k maloletému synovi správa dobre. Na druhej strane však zo svedeckých výpovedí vyplynulo i to, že nikto - či už matka,

dcéra matky, ktorá s ňou žije v spoločnej domácnosti, ale i stará matka - sa pred A. o ňom, napriek tomu, že dieťa sa na neho pýta, nevyjadrujú, dieťaťu povedia, že je v práci, nerozprávajú sa s ním o ňom a teda vedome navodzujú stav, ako keby otec pre dieťa v tomto prípade nemal vôbec existovať. Má za to, že v prejednávanej veci zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ako kolízneho opatrovníka, ale i Okresnej prokuratúry, a rovnako i zo strany údu, boli veľmi citlivo, dôsledne a dôkladne vyhodnocované všetky okolnosti, na ktoré matka v konaní poukazovala, smerujúce na zákaz styku mojej osoby s maloletým synom, ako i súvisiace s výškou výživného v rozsahu, ako o nej rozhodol súd, a rovnako že i súd sa riadne a dôsledne vysporiadal so všetkými matkou namietanými skutočnosťami, a po takomto vyhodnotení dôkazov súd vo veci rozhodol zákonným spôsobom, s poukazom na ustanovenia Zákona o rodine, ale i Dohovoru o právach dieťaťa (prijatého valným zhromaždením Spojených národov 20.11.1989), ako i na základe Listiny základných práv a slobôd, čl. 32 ods. 4, ktorý garantuje rodičom právo starať sa a vychovávať deti a naopak, deťom zaisťuje právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť v zmysle ust. § 31 ods. 1 písm. a) vo vzťahu k ustanoveniu § 34 ods. 1 zákona č. 94/1963 Zb. o rodine, v znení neskorších predpisov, kedy zodpovednosť za dieťa patrí obojom rodičom. Je i zrejme, že výchovný otcovský prvok je pre harmonický psychický rozvoj dieťaťa nevyhnutný, a teda že je nepochybne v záujme dieťaťa nestratiť kontakt s otcom v útlom veku (nález ÚS ČR L ÚS 618/2005 zo dňa 7.11.2006). Je v záujme dieťaťa, aby bolo v starostlivosti oboch rodičov a ak to nie je možné, práve potom toho z rodičov, ktorý mimo iného uznáva rolu a dôležitosť rodičov druhého v živote dieťaťa je presvedčený, že i ten druhý je dobrým rodičom. Z Dohovoru o právach dieťaťa vyplýva i princíp, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí vykonávaných súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi s tým, že dohovor ďalej ustanovuje, že dieťa má právo udržiavať pravidelne osobný kontakt s oboma rodičmi, okrem prípadov, ak by to bolo v rozpore so záujmom dieťaťa. Z vykonaného dokazovania je teda absolútne zrejme, že súd, kolízny opatrovník ÚPSVaR, ako i prokuratúra, sa týmto princípom jednoznačne a dôsledne riadili, a preto navrhujem, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie potvrdil.

13. Vyjadrenie krajskej prokuratúry: Spoločne s vyjadrením kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 08.03.2019 a zo dňa 18.04.2019, ako aj s vyjadrením otca zo dňa 30.04.2019 má prokuratúra za to, že výška výživného bola stanovená primerane potrebám a veku dieťaťa a že na strane otca neboli zistené také prekážky, pre ktoré by mal byť obmedzený, prípadne zbavený svojich rodičovských práv. Ako vyplynulo z dokazovania, otec dieťaťa sa dokáže o dieťa postarať, má zabezpečené bývanie aj prácu, jeho resocializácia po návrate z výkonu trestu pokračuje bezproblémovo. V danom prípade prokuratúra považuje za potrebné a dôvodné umožniť dieťaťu styk s otcom tak, aby si medzi sebou mohli vytvoriť hlbší vzťah. S napadnutým prvostupňovým rozhodnutím sa prokuratúra v plnom rozsahu stotožňuje a navrhuje odvolaciemu súdu, aby tento ako správny a zákonný potvrdil. Odvolanie matky navrhuje prokuratúra ako nedôvodné zamietnuť.

14. Vyjadrenie matky k

a) vyjadreniu otca zo dňa 30.04.2019 . S týmto vyjadrením otca matka nesúhlasí. Trvá na tom, že malo byť vykonané znalecké dokazovanie, pretože len znalec z odboru Psychológia, odvetvie Poradenská psychológia vie posúdiť, či osoba otca predstavuje pre dieťa riziko a či je vhodné zakázať styk otca s dieťaťom, t. j. či existuje riziko ublíženia dieťaťu, keďže otec sa už takéhoto skutku dopustil, a zodpovedanie otázky, či s ohľadom na osobné charakteristiky otca sa môže obdobného skutku dopustiť opätovne.

Ak by malo byť pravda, čo otec na svedecké výpovede, z ktorých malo vyplývať, že má s maloletým vytvorený veľmi dobrý vzťah, majú sa navzájom radi a on sa k synovi správa dobre, má za to, že keby boli tieto tvrdenia pravdivé, nikdy by sa neodohrala situácia s napadnutím v kúpeľni a nemal by problém podrobiť sa znaleckému dokazovaniu a sám by vyhľadal psychológa a podrobil sa vyšetreniu, aby dokázal, že pre syna nie je nebezpečný. Maloletý bude mať takmer 4 roky a preto nie je absolútne možné súhlasiť s tvrdením, že jeho mesačné náklady sú len vo výške 55,- eur. Pri počte dní v mesiaci cca 30 dní, pripadá na pokrytie denných nákladov maloletého suma 1,83 eur, čo nemôže postačovať ani len na pokrytie stravy mal. s výškou výživného vo výške 120,- eur mesačne a je nedostačujúce. Nesúhlase, že na pokrytie nákladov na maloletého sa má matka podieľať rovnakým dielom ako otec. Obligatórnym zákonným hľadiskom je osobný výkon starostlivosti o dieťa. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia. Tu môže osobná starostlivosť úplne vyvážiť peňažné plnenie vyživovacej povinnosti zo strany druhého rodiča. V prípade otca je možnosť zvýšiť si príjem, no matka túto možnosť v podobe

ďalšej práce nemá, nakoľko vykonáva osobnú starostlivosť o maloletého. Otec zdôrazňuje, že má nepomer medzi povinnosťami a právami, avšak doposiaľ sa domáha len svojich práv bez toho, aby si plnil svoje rodičovské povinnosti. Poukazuje matka na svoje odvolanie, že sa nestretával s dieťaťom a neplatil jeho potreby v súvislosti s jedlom alebo voľnočasovými aktivitami, neplatil pravidelne napríklad poplatok za škôlku alebo iný výdaj dieťaťa, nekupoval mu oblečenie a neplatil zvýšené mimoriadne náklady dieťaťa. Otec si dokonca ani neplnil vyživovaciu povinnosť žiadnym spôsobom od decembra 2017 do októbra 2018.

Opätovne zdôrazňuje, že hlavným dôvodom na zákaz styku otca s maloletým nie sú otcove stravovacie návyky, ale jeho fyzický útok na maloletého, konkrétne hod kuchynského noža na osobu maloletého a jeho sestry.

b) vyjadreniu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 18.04.2019. Matka nesúhlasí s tvrdeniami ÚPSVaR Senica, vzhľadom na to, že ochrana života a zdravia maloletého má mať prednosť pred právom otca na rovnocenný vzťah a styk s maloletým dieťaťom. Trvá na tom, že výška výživného nebola určená správne, a nebol dôvod ponížovať výšku výživného pod hranicu 20 % čistého mesačného príjmu otca. Nesúhlasí s takýmto postupom súdu I. inštancie predovšetkým preto, že otec sa nepodieľal na plnení vyživovacej povinnosti žiadnym iným spôsobom. Neplatil si vyživovaciu povinnosť za obdobie december 2017 až do októbra 2018. Tvrdenia kolízneho opatrovníka vo svojom vyjadrení: „že dieťa má právo na výchovu a starostlivosť oboch rodičov“ sú správne a stotožňuje sa s nimi, avšak za podmienok, ak je otec k svojmu dieťaťu starostlivý, pozorný, javí záujem o dieťa, ale v danom prípade bol preukázaný pravý opak, nezáujem o vlastné dieťa, ohrozenie na živote dieťaťa, neplatenie výživného skoro po dobu jedného roka. Trvá na tom, že súd I. inštancie mal zohľadniť tú skutočnosť, že matka zabezpečuje starostlivosť ešte o ďalšie tri deti okrem maloletého. Obligatorným zákonným hľadiskom je osobný výkon starostlivosti o dieťa. Výživné stanovené súdom I. inštancie nereflektuje právo dieťaťa na rovnakú životnú úroveň ako majú jeho rodičia. Nie je prípustné, aby kolízny opatrovník dával do súvisu výšku výživného a styk otca s dieťaťom. Sú to dve rôzne práva a povinnosti. Aj ten rodič, ktorý by mal zakázaný styk s dieťaťom, má povinnosť prispievať na dieťa výživným tak, aby dieťa malo rovnakú životnú úroveň ako povinný rodič. Na základe vyššie uvedených skutočností naďalej trvá na svojom návrhu, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie buď zrušil a vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie podľa § 391 CSP alebo ho v napadnutej časti zmenil podľa § 388 CSP nasledovne: Odvolací súd mení napadnutý rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti tak, že ukladá otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. A. E., narodeného XX.XX.XXXX sumou 146,- eur mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého s účinnosťou od 28.12.2017. Súd styk otca s mal. A. E., narodeným XX.XX.XXXX zakazuje.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu I. inštancie v napadnutých výrokoch bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny.

16. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom I. inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu I. inštancie vo veci zvýšenia výživného, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od

záverov súdu I. inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu I. inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

17. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že je potrebné upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu z toho dôvodu, že rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú a uvedená úprava je potrebná v záujme maloletého dieťaťa. Zo správy z prešetrenia pomerov zo dňa 05.06.2018 mal súd preukázané, že mal. A. pochádza z partnerského vzťahu F. B., nar. XX.XX.XXXXX a H. E., nar. XX.XX.XXXX. Rodičia mal. nežijú v spoločnej domácnosti od novembra 2017, často sa hádali, mali medzi sebou konflikty. Matka podala na otca mal. trestné oznámenie vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania. Otec bol vo väzbe v ÚVV v Leopoldove do 23.04.2018. Matka býva spolu s A. a jej deťmi z prvého manželstva v 3- izbovom byte, ktorý má v prenájme, byt je zariadený s dostatočným úložným a lôžkovým priestorom. Mal. A. má spoločnú izbu s bratom mal. S. B., má dostatok oblečenia, osobných vecí, hračiek. Náklady matky na chod domácnosti sú 400 eur nájom, 60 eur mobilné telefóny pre matku a tri deti. Matka pracuje vo firme I. s.r.o. ako pomocná kuchárka na 3 pracovné zmeny. So starostlivosťou o mal. deti jej pomáha stará matka z matkinej strany a aj pl. dcéra U. B.. Príjem matky je netto 750 eur a rodičovský príspevok na mal. A. vo výške 230 eur. Otec mal. býva striedavo u sestry a v H. E. v rodinnom dome, ktorý má v osobnom vlastníctve, domácnosti strieda 2-3 krát do týždňa. Sestra otca býva v rodinnom dome, ktorý je v osobnom vlastníctve jej dcéry, otec tu má jednu izbu, na chod domácnosti neprispieva, finančne mu to nevychádza.

18. Kolízny opatrovník s poukazom na vykonané dokazovanie navrhol, aby bol mal. A. zverený do osobnej starostlivosti matky. Výšku výživného ponechal na úvahe súdu s poukazom na možnosti a schopnosti otca a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Vzhľadom na citové väzby a vývinové potreby mal. navrhovaný zákaz styku nenavrholi, nakoľko mal. A. má právo na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, s poukazom na výpoveď sestry otca, ktorá je ochotná byť prítomná pri styku otca s mal.

19. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, alebo jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na

strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciú povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd zistený správne skutkový stav týkajúci sa určenia výživného. Matka žiadala, aby súd otca zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého A. najskôr sumou 100,- eur mesačne, pričom neskôr svoj návrh modifikovala na sumu 200,- eur mesačne od podania návrhu na súd. Otec uviedol, že je ochotný prispievať na výživu maloletého sumou 75,- eur. Z lustrácie zo Sociálnej poisťovne zo dňa 28.02.2018 mal súd preukázané, že otec bol od 01.07.2016 do 31.12.2017 zamestnaný v spoločnosti K.-K., s.r.o. so sídlom J., H. X, nepoberá dávky dôchodkového poistenia, nemocenského poistenia, úrazového poistenia ani poistenia v nezamestnanosti. Matka od 01.01.2018 doposiaľ je zamestnaná v spoločnosti I., s.r.o., predtým bola v tej istej spoločnosti zamestnaná na dohodu o vykonaní práce, nepoberá dávky dôchodkového poistenia, nemocenského poistenia, úrazového poistenia ani poistenia v nezamestnanosti. Matka je zamestnaná v spoločnosti I. s.r.o. od 01.01.2018 na hlavný pracovný pomer, na dobu určitú. Za obdobie 01/2018 až 03/2018 mala priemerný čistý mesačný príjem 512,10,- eur. Zo správy z ÚPSVaR Senica zo dňa 17.04.2018 mal súd preukázané, že matka nepoberá od úradu dávku a príspevky pomoci v hmotnej núdzi, poberá však štátne sociálne dávky a to: prídavok na dieťa: B. U., nar. XX.XX.XXXX, B. Q., nar. XX.XX.XXXX, B. S., nar. XX.XX.XXXX a E. A., nar. XX.XX.XXXX od 01.07.2016 do 31.12.2017 vo výške 94,08 eur a od 01.01.2018 doteraz vo výške 94,72 eur mesačne a rodičovský príspevok na dieťa E. A., nar. XX.XX.XXXX od 01.05.2017 do 31.10.2017 vo výške 213,20 eur mesačne a od 01.01.2018 doteraz vo výške 214,70 eur mesačne. Od Zboru justičnej a väzenskej stráže zo správy zo dňa 28.2.2018 mal súd preukázané, že otec bol vo väzbe od 29.11.2017, na základe rozhodnutia Okresného súdu Skalica č. k. 0Tp/25/2017 v prípravnom konaní. Z potvrdenia o príjme otca zo dňa 21.03.2018 mal súd preukázané, že otec bol zamestnaný od 01.07.2016 do 31.12.2017 u spoločnosti K.-K. s.r.o., za toto obdobie mal otec priemerný čistý mesačný príjem 459,52,- eur. Opätovne bol zamestnaný v spoločnosti K.-K. s.r.o. od 23.04.2018 a jeho príjem za mesiac apríl 2018 a máj 2018 je vo výške 682,92,- eur. Z pracovnej zmluvy zo dňa 07.01.2019 mal súd preukázané, že otec je od 03.09.2018 zamestnaný na dobu určitú u spoločnosti I. a.s. so sídlom U. XX, XXX XX Z., z pripojeného potvrdenia o príjme otca mal súd preukázané, že priemerný čistý mesačný príjem je 18.256,- Kč. Z dohody o výživnom uzatvorenej dňa 21.10.2015 medzi otcom H. E. a matkou F. B. mal súd preukázané, že sa dohodli na výživnom na mal. A. E. vo výške 300,- eur, ktoré mal H. E. poukazovať na účet F. B. vždy ku dňu 25. v danom mesiaci. Súd I. inštancie pri určení výšky výživného prihliadol na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, že je to zdravé dieťa, nemá zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotným stavom a do budúcnosti treba rátať s tým, že pri zmene pomerov hlavne na strane maloletého dieťaťa dôjde k zvýšeniu výživného. Zobral do úvahy osobné a majetkové pomery matky, ktorá má spolu s výživným pre maloleté deti vyšší príjem ako otec, a je v jej možnostiach a schopnostiach, aby sa podieľala rovnakým spôsobom na výžive maloletého dieťaťa. Preto určené výživné vo výške 120,- eur je primerané možnostiam a schopnostiam obidvoch rodičov ako aj odôvodneným potrebám maloletého A.. Od podania návrhu vznikol tak otcovi nedoplatok na výživnom od 28.12.2017 do 31.01.2019 vo výške 1.425,48 eur, povolil otcovi splácať v štrnástich splátkach po 100 eur mesačne a jednej splátky vo výške 25,48 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, t.j. nezaplacením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Z celkového nedoplatku vo výške 1.575,48 eur odpočítal sumu vo výške 150,- eur, ktorú otec zaplatil ako výživné s potvrdením oboch rodičov. Tak vznikol nedoplatok na výživnom za 4 dni mesiaca 12/2017 až 1/2019 (15,48 +13x120-150=1.425,48 eur).

22. V prípade napadnutého výroku rozsudku o úprave styku otca tu je potrebné mať na mysli, že kontakt rodičov s ich maloletými deťmi je skutočne významným činiteľom, ktorý ovplyvňuje zdravý vývoj dieťaťa. Nie v každej rodine sú však vzťahy medzi jej členmi ideálne. V individuálnych prípadoch môže naopak zachovávanie nepriaznivých vzťahov viesť k ohrozeniu zdravého vývinu maloletého dieťaťa.

23. V zmysle § 36 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

V zmysle § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia.

V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí...

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine (obdobne čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa) maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

V zmysle § 120 ods. 2 OSP pritom vo veciach, v ktorých možno konanie začať aj bez návrhu..., ktorým je v zmysle § 81 ods. 1 OSP i konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých, súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí.

Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

24. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Je pritom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Zákon pritom vo vyššie citovaných ustanoveniach uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom a iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk autoritatívne súd. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim; ako aj okolnosti na strane rodičov ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom

dieťaťa a rodiča, spoje a podobne. Prvoradý je tu predovšetkým záujem dieťaťa, ktorý pritom treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva.

25. Je pritom v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov, pričom dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Vždy však treba mať na zreteli, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

26. Z rozsudku OS Skalica 6T/99/2018 zo dňa 19.11.2018 mal súd preukázané, že otec bol uznaným za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 29.11.2017 v čase asi o 18:15 hod. v rodinnom dome č. XXX obci H. E., zjavne pod vplyvom alkoholických nápojov začal v priestoroch obývacej izby vulgárne nadávať poškodenej F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. E. XXX a jej dcére U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. E. XXX a to tak, že sú kurvy špinavé, majú sa všetky pojebať, aby pochcípali a aby celý rod B. do rána skapal, aby sa strčili do piče a iné oplzlé nadávky, pričom uvedené slová zopakoval asi 6-krát, následne na to vyťahol z nohavíc svoje mužské prirodzenie, ktoré ukázal poškodenej F. B., pričom v tom čase v priestoroch kuchyne sa nachádzajúca U. B. reagovala tak, že schytila na ruky svojho maloletého dvojročného brata A. E., ktorý stál pri F. B. a zobrala ho do priestorov spálne a následne nazad do priestorov obývacej izby, následne na to H. E. prešiel do priestorov kuchyne, kde schytil do ruky kuchynský nôž, s ktorým sa otočil a mieriť ním na F. B., ktorá pred ním v obave o svoj život a zdravie ustupovala a na čo U. B., ktorá v tom čase držala na rukách malého brata A. reagovala skríknutím a tak sa H. E. otočil na U. a s nožom v ruke išiel oproti nej a táto v obave o svoj život a zdravie sa skryla do priestorov kúpeľne a zatvorila za sebou dvere, ktoré H. E. úderom ruky otvoril a po U., ktorá v tom čase stále držala v náručí svojho maloletého brata A., následne nôž, ktorý držal v ruke hodil, avšak ju nezasiahol, čím tak u poškodenej F. B. a U. B. vzbudil obvinený H. E. dôvodnú obavu o ich život a zdravie a že svoje hrozby uskutoční. Za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pričom výkon trestu mu bol podmienene odložený a určená skúšobná doba v trvaní 3 roky. Ďalej mu bol uložené obmedzenie požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia a povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii.

27. Zo správy od MUDr. S. P. zo dňa 26.06.2018 mal súd preukázané, že otec bol naposledy vyšetrený dňa 13.06.2017 po prepustení z psychiatrie v Trnave, vtedy bol jeho psychický stav kompenzovaný, k jeho aktuálnemu psychickému stavu sa nevedela vyjadriť.

28. Zo záverov znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu H. E., nar. XX.XX.XXXX vypracovaného znalcom MUDr. Monikou Gregorovou, znalkyňou z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria zo dňa 27.02.2018 v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Skalica sp. zn. 6T/99/2018 mal súd preukázané, že pobyt otca mal. na slobode pre spoločnosť nie je nebezpečný, nie je u neho prítomná duševná porucha, preto uloženie ochranného liečenia je irelevantné, nebola u neho zistená závislosť od alkoholu, iných psychotropných látok a ani nelátkové závislosti. Vzťah s partnerkou je disharmonický až patologický. Na jednej strane si sťažuje na jej neprimeranú kontrolu a riadenie partnerkou, na druhej strane toto očakáva, je od nej závislý, jeho osobnosť nie je primárne agresívna, ale pasívna, je introvertný, submisívny, sugestibilný. Prognóza resocializácie je u neho veľmi dobrá a riziko recidívy je minimálne.

29. Pri rozhodovaní o zákaze styku navrhnutého matkou súd I. inštancie dostatočne zisťoval, či styk s rodičom skutočne ohrozuje zdravie, záujem maloletého dieťaťa alebo ide len o predstieraný, umelo vytváraný stav druhým rodičom. Tiež skúmal, či matka, ktorá navrhla zákaz styku druhého rodiča s maloletým dieťaťom aj hľadá riešenie a navrhuje súdu postup na nápravu vzťahov. Matka v návrhu žiadala, aby súd zakázal otcovi styk s maloletým, neskôr návrh na pojednávaní zmenila, tak že súhlasila so stykom otca s maloletým, ale len za prítomnosti svojej matky alebo sestry otca. V konečnom návrhu opätovne žiadala, aby súd zakázal styk otca s maloletým, opierajúc sa o to, že otec sa o maloletého nevie postarať s poukazom na jeho stravovacie návyky (nejedenie a následné schovávanie jedla po dome, kŕmenie maloletého iba termixom, párkom, atď.) ako aj to, že napadol maloletého.

30. Okresný prokurátor s poukazom na vykonané dokazovanie mal za to, že návrh matky je dôvodný len v časti týkajúcej sa zverenia do osobnej starostlivosti matky. V časti zákazu styku dôvody, ktoré matka uvádza v podanom návrhu neboli preukázané. Takisto neboli preukázané, potvrdené pochybnosti o schopnosti a spôsobilosti otca postarať sa o mal. Zo strany matky bol síce deklarovaný slabý vzťah mal. k otcovi, avšak tento je predovšetkým spôsobený tou skutočnosťou, že otec mal. už vyše roka nevidel. Preto navrhol primeraný styk otca s mal. v rozsahu s počiatku niekoľko hodín cez víkend bez prespaní. Ak by pripustili závery matky ohľadom spôsobilosti otca vedieť sa postarať o svoje dieťa, tak otec by ani nedostal možnosť, resp. šancu sa to naučiť, čo je v rozpore so záujmom maloletého. Mal za to, že práve zabezpečenie styku maloletého so svojím otcom je v záujme mal. a len tak sa mal. dostatočne zabezpečí realizácia jeho práva na výchovu zo strany oboch rodičov v primeranom rozsahu.

31. Kolízny opatrovník s poukazom na vykonané dokazovanie navrhol, aby bol mal. A. zverený do osobnej starostlivosti matky. Výšku výživného ponechal na úvahe súdu s poukazom na možnosti a schopnosti otca a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Vzhľadom na citové väzby a vývinové potreby mal. navrhovaný zákaz styku nenavrholi, nakoľko mal. A. má právo na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, s poukazom na výpoveď sestry otca, ktorá je ochotná byť prítomná pri styku otca s mal. Nebolo preukázané ani v trestnom konaní, že by útočil otec na maloletého A., ani s ním útok nesúvisel. Súd preto správne uzatvoril, že nemožno zákaz styku s jedným z rodičov vysloviť v prípade, ak uvádzané dôvody vyplývajú zo vzťahu medzi rodičmi a nie vo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Poukázal správne na svedecké výpovede a aj na samotné tvrdenie matky a mal tak preukázané, že otec má s maloletým dobrý vzťah. Na druhej strane však ako z dokazovania vyplýva je vzťah otca a matky problematický. Preto aj dospel k záveru, že matkou tvrdené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zákaz styku otca s maloletým neboli preukázané. Tiež sa zaoberal listinným dôkazom a to znaleckým posudkom, ktorým bol skúmaný duševný stav otca v trestnom konaní (nebolo preto potrebné vykonávať znalecké dokazovanie opätovne). Z posudku vyplýva, že otec netrpí duševnou poruchou, nebola u neho zistená závislosť od alkoholu, iných psychotropných látok a ani nelátkové závislosti a prognóza resocializácie je u neho veľmi dobrá, riziko recidívy je minimálne. Napäté vzťahy medzi otcom a matkou vyústili až k trestnému stíhaniu otca maloletého dieťaťa a to matky teraz využíva na argument tým, že mu nebude umožnený styk s maloletým. Aj jej reakcie k maloletému keď sa na otca pýtal neboli správne, lebo čo vyplýva zo samotných vyjadrení matky, ktorá maloletému A., lebo povedala, že otec je v robote a druhýkrát, sa o otcovi nevyjadrovala, pričom sama na pojednávaní uviedla, že otec nevidel maloletého už rok a chce, aby to tak zostalo aj naďalej. Ničím nepodložené tvrdenie matky, že by otec „mohol ublížiť“ maloletému je iba v rovine jej tvrdení a je vyvrátené výsluchom otca, aj výsluchmi svedkov. Situácia bez kontaktu dieťaťa, ktoré sa na otca pýta nie je v záujme maloletého dieťaťa, dieťa má právo byť vychovávané obidvomi rodičmi a rovnako sa s nimi aj primerane stretávať. Prvoradá je tu predovšetkým záujem dieťaťa, ktorý pritom treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho vývoj a výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti. Správne preto súd dospel k záveru, že nie je dôvodné otcovi styk s maloletým zakázať a je vhodné a zvlášť potrebné, aby maloleté dieťa opätovne nadviazalo s otcom kontakt a rozvíjalo si s ním aj s jeho rodinou citové väzby. Matka v návrhu žiadala, aby súd zakázal otcovi styk s maloletým, neskôr návrh na pojednávaní zmenila, tak že súhlasila so stykom otca s maloletým, ale len za prítomnosti svojej matky alebo sestry otca. Súd preto aj správne pristúpil k úprave styku za prítomnosti sestry otca. Styk súd upravil v zmysle návrhu otca a v súlade s denným režimom maloletého A., tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. každý páry týždeň v roku v sobotu od 09.00 hod. do 12.00 hod. a nedeľu od 13.00 hod. do 16.00 hod., za prítomnosti svojej sestry T. E.. Ako vyplynulo z dokazovania, otec dieťaťa sa dokáže o dieťa postarať, má zabezpečené bývanie aj prácu, jeho resocializácia po návrate z výkonu trestu pokračuje bezproblémovo. V danom prípade aj Krajská prokuratúra v Trnave považuje za potrebné a dôvodné umožniť dieťaťu styk s otcom tak, aby si medzi sebou mohli vytvoriť hlbší vzťah. Podľa § 52 a § 57 CMP súd I. inštancie rozhodol o trovách správne, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

32. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny, s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

34. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).